

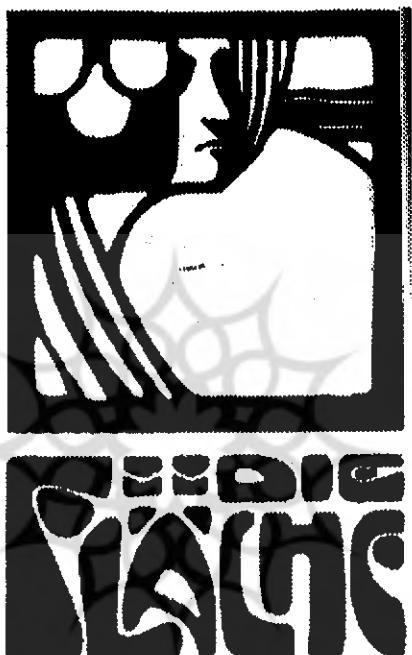
دوران اولیه عصر نوین

Early Modern

طراحی گرافیک از ویکتورین تا پسند مدن (۱۳)

ترجمه شریین شهامی پور

هموار کرده بودند. در ۱۹ مه ۱۹۰۳ «زولف هالمن» معمار، فریتز وارندرورfer Fritz Wärndorfer باشکار و کولمان موزر Koloman Moser طراح، سازمان جدیدی تأسیس کردند و آن را *Die Wiener Werkstätte* (کارگاه وین) نامیدند. آن‌ها این امید را در سر می‌بروادند که زیبایی‌شناسی تمام کالاهای ماندگار از کارت‌های پستی تصویری گرفته تا قالبچه و سرویس چای خوری را بهبود بخشدند. این کارگاه مدام *gesamtkunstwerk* (کارکامل هنری) بنانهاد. این ایده به تأسیس پکسری کارگاه منجر شد که ویژگی‌شان بهمه لن حریفه *Generalitet* بودن آن‌ها بود. طرح‌های هنرمندان در این کارگاه تمام زمینه‌های هنر کاربردی را پوشش می‌داد و توسعه ۲۶ استاد صنعتگر اینها می‌شد. هر چند این جریان تا سال ۱۹۲۲ در دوره لوگراها Modernista ادامه پالت، اما *Werkstätte* ذاتاً یک صفت صنایع دستی بود. محصولات کران قیمت آن‌ها به مشتری‌های بورژوا فروخته می‌شد و برای همین بود که در آن به منزله برقراری پلی میان شکاف هنر و صنعت نگریسته شد. این پل هنگامی کامل شد که هرمان موتسیوس معمار Hermann Muthesius و هم‌دانشگاهی‌اش هری گراف کسل Harry Graf Kessler، بنیاد خود را به نام *Deutscher Werkbund* تأسیس کردند. این هم‌پیمانی میان معماران، صنعتگران و طراحان کارآفرین با ایدئولوژی‌های کاملاً متفاوت را پکی از منتقدان آن روز «تجھیزی از صمیمیت‌ترین دشمنان» توصیف کرد. تلاش آنان مصروف یافتان بهترین راه برای ظهور طراحی در صنعت در داخل و خارج کشورشان می‌شد. با این که ویلیام موریس الکوی Workbund بود اما این بنیاد از حیطه هنر و صنعت^۲ فراتر رفت، آن‌ها دریافتند که موثرترین راه برای طلبه بر زیان‌های صنعتگری، همکاری کردن با آن است له بازگشت به صنایع دستی. به گفته پکی از اعضای این گروه، هدف *Werkbund* فلبه بر بیگانگی میان اختلاف‌کنندگان و اجراکنندگان بود.

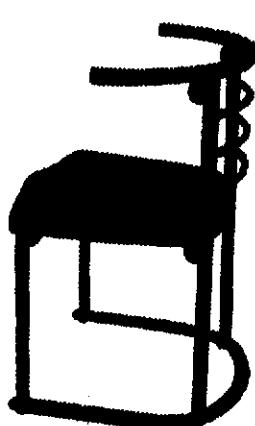

با پایان بافتون قرن نوزدهم، صنعت به یک واقعیت پذیرفته شده زلندگی تبدیل شد. حتی فوان و گردش دود دودکش‌ها، که منادی پلیدی صنعتی بودند، تبدیل به سهول‌های پیشرفت در چهره تبلیغات شدند. با این حال، علی‌رغم تشید نیاز به تبلیغات منحصراً مستقل، اختلاف بین هنر و صنعت ادامه یافت. کارخانه‌داران و خردمندان قاعده‌تاً علاقه‌هایی به رسیدن به یک طراحی و چاپ لفیض و مطلوب در تبلیغاتشان نداشتند و توجهشان بیشتر معطوف به فروش محصولاتشان به کم‌زمینه‌ترین طرق و اقلاب همراه با گرایش به زرق و برق بود. تاجران سلیقه خود را به نایندگان تبلیغاتی که کارخانه از لحاظ تصویرگری غیرخیالی بود، دیگته می‌کردند، این نایندگان هم بعدها کار را به چاپگرهای سپرده‌دند، که طرح‌بندی‌ها را با بهروزی از استانداردهای بصری تولید می‌کردند.

به هر حال، طراحی گرافیک در زمینه‌های محدود رشدی چشمگیر داشت. در فرانسه در اواسط دهه ۱۸۹۰ تا ۱۸۹۵ پوسترها یکی که گاپاره‌ها، تغایر، سیرگ، تالارهای موسیقی و دیگر رویدادهای فرهنگی را تبلیغ می‌کردند، خیابان‌ها را زینت بخشیدند. این پوسترها دکوراسیون‌های چشمگیر و درخشانی برای شهرهای گسترش یافته محسوب می‌شدند. به علاوه، در فرانسه برخی تبلیغات و بسته‌بندی کالاهای بازارگانی از مهارت و استادی هنرمند طراحان فرانسوی برخوردار شدند. اما طراحان آلمانی با صنعت همکاری نکردند، همان طور که دکتر هانس ساکز Dr. Hans Sache دیپلم نشریه *Das Plakat* معتبر و جهانی پوستر اشاره می‌کند؛ این جا سنت‌های قدیمی بورژواها علیه هنر و هنرمندان هنوز حاکم است و زیان‌های آن به چشم دیده می‌شود. همان‌طور که کارخانه‌دار بورژوا از ذهنش نمی‌گذرد که محصولش را توسط یک هنرمند «باولهوس» تبلیغ کند، هنرمند این زمان نیز، قلم‌موخ خود را برای این پایان کفرامیز دنیوی بی‌قدرت نمی‌کند.

در پایان عصر ویکتورین^۱، جنبش زیبایی‌شناسی متاثر از تعصب ویلیام موریس علیه صنعت هنر بر طراحی انگلیسی حکم فرمایی می‌کرد. این نوع لگرس هر چند به شیوه‌های متفاوت در کشورهای صنعتی شده عالیت تعبیر پالت. در آلمان در اولین نمایشگاه بزرگ پوستر ۱۸۹۴ در هامبورگ علی‌رغم قرار گرفتن در معرض نیوگریانسی‌ها، تبلیغات به طور ملأ اولی تاریخی باقی ماند.

درست در همین زمان در انگلستان مصر اشکوفایی‌های بازگشایی باشیوه‌های پگله در طراحی پوستر شروع شده بود. دو نقاش به نام‌های جیمز پراید James Pryde و ویلیام نیکولسن William Nicholson که برادر خوانده یکدیگر بودند و خود را

گل مصنوعی «هنر نو»^۳ پس از سال ۱۹۰۰ شروع به پژمردن کرد. چارلز ران مکینشاپ پیش‌تر، طرح‌های مریع، اوتو واکر Otto Wagner، خط مستقیم را لبرو بخشیده بودند و هر دو، راه را برای طراحی کاربردی تر

مبدل شد و به سبب موفقیت در اجرای «کارکامل هنری» در صور مانشین شهرت یافت.

هنری ون دولد تفیریسین پیشین هنرنو، که فراپند کارش گنر از نمادگرانی به عقل‌گرایی را طی کرده بود نیز از شاخص‌های Werkbund بود. در لخستین سال‌های برقراری ارتباط میان طراحی و صنعت، پوستر زمینه آزمایشی بود برای شرح آن، همکاری‌هایی که هم ممکن بود و هم سودمند تصویر می‌شدند.

در سال ۱۸۹۶ مونیخ شاهد تولد پوسترهاي Jugendstil (هنر جوانی) بود اما با تغییر قرن، برلین، مرکز بازگانی، تبدیل به منزلگاه جنبشی مهیج به نام Plakatstil Berliner Plakat شد. ارنست گرووالد Ernest Grawald نماینده زیرگ چاپ بود که هنرمندان و تاجران را ترغیب به همکاری با یکدیگر می‌کرد.

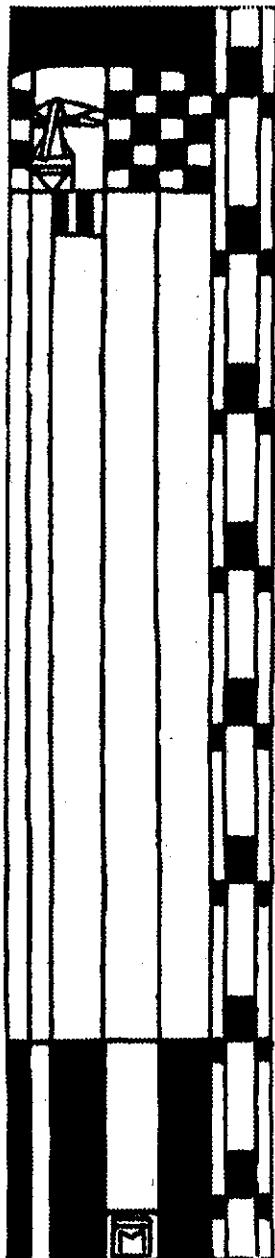
از میان تمام طراحان با استعداد پوستر در برلین، لوئیس بنهارد Lucian Bernhard نخستین کسی بود که در سال ۱۹۰۶ از تمایلات تزئینی دوری گرفت و به تمرزک روی شکل محصولات و حروف نیم‌گرد و برجسته پرداخت. این دستیابی که Sacoplakat یا پوستر «موضوعی» نامیده می‌شود مدت چنددهه بر سبک گرافیک بین‌المللی تأثیر گذاشت. ◇

پی‌نوشت‌ها

۱. گلستانه ۱۹

۲. گلستانه ۲۱

۳. گلستانه ۲۰

ALLE ENTWURFE
DIE DIESES ZEIT-
GEGEN TEAGEN
STAMMEN VON
LOUIS
OPPEN-
HEIM

با این اهداف کلی، برخی گنکاش‌ها به منظور ترقی دادن کیفیت‌های منحصرآلمانی را، کارهایشان آغاز کردند، در حالی که بقیه امید به حل مشکلات نوسازی اجتماعی‌شان را داشتند. ذوق‌ترین و مستعدترین اعضای Werkbund شد. در سال ۱۹۰۷ پرنس از جانب امیل راتنو Emil Rathenau رئیس نوگرای AEG نه تنها برای طراحی لوگوی بلکه برای طراحی ساختمان، معماری داخلی و طراحی محصولات‌شان به برلین دعوت شد. پهنت پرنس Peter Behrens، معلم، معلم و طراح گرافیک که زمانی از نماینده‌گان هنرنو بود، یکی از با